
JAKA JEST BIBLIJNA MODLITWA?

PERSPEKTYWA

Biblijna modlitwa to modlitwa w Biblii. Zakładam, że modlitwy i nauczanie na jej temat przedstawione w Biblii opisują właściwą, dobrą i poprawną modlitwę. Dlatego nie jest to studium o tym, jak modlitwa rozwijała się na przestrzeni historii, ani o tym, jak wyglądały modlitwy bogobojnych ludzi. Nie będę zajmował się modlitwą zaprogramowaną przez rady kościelne ani tą używaną w liturgii. Nie studiuję tu modlitw świętych, misjonarzy, zakonników, kapłanów, pastorów lub innych przywódców, bez względu na to, jak są obdarowani, szczerzy czy dojrzały. Jest to studium, którego jedynym przedmiotem jest modlitwa objawiona na kartach nieomylnego, natchnionego Słowa Bożego - Biblii.

DEFINICJA

Modlitwa jest komunikowaniem Bogu jakiegoś przekazu wtedy, kiedy On nie objawia się w sposób szczególny.

Innymi słowy,

/a/ Modlitwa jest komunikowaniem, nie konwersacją.

/b/ Modlitwa jest przekazem, nie uczuciem bez myślenia.

/c/ Modlitwa jest skierowana do Boga, nie do aniołów, świętych czy duchów itp.

/d/ Modlitwa ma miejsce wtedy, kiedy Bóg nie jest obecny w ciele ani wtedy, kiedy się da Go słyszeć lub widzieć.

100 OBSERWACJI O MODLITWIE W BIBLI

/Pierwszych 10 to stwierdzenia ogólne, a Ps 22 stanowi ilustrację?

(1) Biblijna modlitwa nie jest” wchodzeniem w Bożą obecność”. Jesteśmy zawsze w Bożej obecności dlatego, że On jest wszechobecny.

(2) Biblijna modlitwa nie jest rozmową z Bogiem. Gdyby tak było, wszystkie rozmowy Apostołów z Chrystusem musielibyśmy nazwać „modlitwą”. Adam mówił do Boga, jak również Noe, Hiob, Abraham, Mojżesz, Jozue, niektórzy z sędziów i proroków. Bezpośrednia rozmowa z Bogiem, podczas gdy w sposób szczególny pojawia się On w postaci widzialnej /a jest nią druga osoba Boska - Chrystus {Jan 1,18}/, jest jednak czymś innym. Jeżeli rozmawiam z tobą twarzą w twarz i ty mi odpowiadasz, to mamy rozmowę. Dzieje się tak między człowiekiem a Bogiem i Biblia mówi o tym, nie nazywając tego jednak modlitwą. Bardziej przypomina ją napisany przeze mnie do ciebie list lub wiadomość nagrana na kasecie lub automatycznej sekretarce /z wyjątkiem tego, że Bóg słyszy nas od razu/.

(3) Biblijna modlitwa nie jest ponadnaturalnym działaniem Boga. Wizje, manifestacje i objawienia się przez Boga nie są modlitwą. Są to komunikaty od Boga, a nie do Boga..

Modlitwa jest zawsze

z naszej inicjatywy. Opracowanie to nie daje odpowiedzi na pytania: „Czy Bóg objawia się nam dzisiaj?” lub „Skąd możemy wiedzieć, czy dane objawienie pochodzi od Boga” ani „Jak możemy rozmawiać z Bogiem lub Jego posłańcem”, ponieważ nie są to pytania o modlitwę. Mówienie językami i modlitwa w językach nie są modlitwami. Języki w czasach Nowego Testamentu miały być tłumaczone. Mowy te zawierały zresztą proroctwo, przekaz od Boga, a nie do Boga. Modlitwa w językach nie jest żadnym przekazem kiedy mówcy nie formułują i nie komunikują jakichś myśli. Modlitwę przypomina w niej tylko to, że mówienie jest skierowane do Boga.

(4) Biblijna modlitwa jest typowo ludzka. Ani zwierzęta, ani aniołowie nie modlą się. Jest to oczywiste w przypadku zwierząt, ponieważ modlitwa jest pochodną duchowości. Aniołowie nie modlą się, ponieważ mogą rozmawiać z Nim bezpośrednio w Jego obecności. Rozmowa nie jest modlitwą.

(5) Biblijna modlitwa jest uniwersalna. Wszyscy ludzie modlą się. Niepodobna, żeby istniał choć jeden dorosły, który nigdy się nie modlił. Studiowanie tematu modlitwy oznacza uczenie się tego, co jakiś człowiek mógłby w związku z tym robić. Studiowanie

o modlitwie biblijnej oznacza uczenie się tego, co każdy człowiek wierzący w Boga Biblii powinien robić. Dlatego zajmowanie się ponadnaturalnymi spotkaniami niektórych ludzi Biblii z Bogiem da nam fałszywy pogląd na modlitwę. Na przykład rozmowy Mojżesza z Bogiem na górze Synaj nie oznaczają tego samego, co modlitwa Dawida w psalmach.

(6) Biblijna modlitwa jest ziemską. Nie ma wzmianki o modlitwie w niebie.

(7) Biblijna modlitwa jest dobra z definicji, ale modlitwa nie zawsze jest dobra. Nie jest ona cnotą na przykład, kiedy modlisz się, by być zauważonym przez ludzi, lub kiedy jest to modlitwa do fałszywych bogów albo też bez wyznania grzechu /Iz 1,10-17/. Tak więc istnieje biblijna modlitwa /dobra/, niebiblijna modlitwa /zła/ i poza-biblijna modlitwa /zanoszona przez świętych, mnichów, misjonarzy lub innych przywódców kościelnych, która może być zgodna z Pismem lub nie/, ale tymi się tu nie zajmujemy.

(8) Biblijna modlitwa zawiera wiele rzeczy o Bogu. Obejmuje to, że: Bóg istnieje, jest zaangażowany w sprawy świata, jest wszechobecny, jest wszechwiedzący, potężny. Jest osobowy, moralny i duchowy.

(9) Biblijna modlitwa obejmuje wiele rzeczy o ludziach. Zawiera to, że: jesteśmy duchowi, moralni, posiadamy znaczenie, wolną wolę, jesteśmy zależni, potrzebujący, mamy wiarę i nadzieję.

(10) Biblijnej modlitwy uczy się częściej z przykładów niż z przykazań. Nie ma wzmianek na temat nauki o modlitwie od Adama, Noego lub Abrahama. Nie ma o niej nic w dziesięciu przykazaniach lub w Prawie. Prorocy i królowie modlili się ale rzadko uczyli o modlitwie. Jezus uczył swoich uczniów o niej, ale większy wkład miał przez osobisty przykład. To samo jest prawdą o Apostołach.

Jako przykład rozważmy **PSALM 22**

<i>DAWID</i> <i>opuszczony</i>	<i>BÓG</i>	<i>DAWID</i> <i>wyśmiany</i>	<i>BÓG</i>	<i>DAWID</i> <i>umierający</i>			
↓	↑	↓	↑	↓			
	1. teologia 2. historia		1. teologia 2. historia		prośba	obietnica	proroctwo
2-----3	4-----6	7-----9	10-----11	12-----19	20-----22	23-----25	26-----32
PROBLEM					ZAPOWIEDŹ		

Zauważmy:

/a/ Dawid zakłada wszechobecność Boga. Nie potrzebuje iść gdzieś, by Go znaleźć lub zrobić czegoś, by „przyjść przed Jego oblicze”.

/b/ Dawid nie rozmawia z Bogiem. Cała modlitwa jest jednostronna. Tylko Dawid mówi. Właściwie Dawid modli się, ponieważ czuje się „opuszczony” przez Boga, ponieważ Bóg „nie odpowiada” mu /wersety 2-3/.

/c/ Dawid inicjuje modlitwę. Nie jest to reakcja na wizję, objawienie lub coś zainicjowanego przez Boga. Przyczyną modlitwy jest brak działania Boga w jego sytuacji. Biblijne zastosowanie tej modlitwy znajdujemy u Jezusa Chrystusa na krzyżu /Mt 27,46 Mk 15,34/. Sytuacja była widziana nie jako brak Bożej kontroli, ale jako brak Jego działania. Bóg nie zaangażował się w powstrzymanie czyniących zło. W tej modlitwie nie ma eksperymentalnego dowodu na to, żeby Bóg był zaangażowany. Wiedza ta pochodzi tylko z dokładnej teologii na temat tego, kim jest Bóg, jest też znajomością historii tego, co Bóg robi, a także chroniczną zależnością od Niego. Psalm 22 jest naturalnym wyrażeniem tego. Jedyną ponadnaturalną rzeczą jest tutaj, że sam Bóg jest odbiorcą tej modlitwy. Wszystko jest normalnym przekazem używającym słów w ich normalnym znaczeniu.

/d/ To jasne, że mamy tu ekspresję właściwą człowiekowi. Zwierzęta nie wypowiadają się na tematy duchowe, a aniołem to Dawid nie jest.

/e/ Można w tym psalmie szukać zasad na temat modlitwy, bo jesteśmy tacy sami jak Dawid, mówiąc do Boga, podczas gdy nie widzimy Go i nie słyszymy Jego reakcji.

/f/ Jest to przekaz z ziemi, nie z nieba.

/g/ Możemy założyć, że modlitwa jest dobra, bo jest w Biblii i odpowiada biblijnej nauce na temat modlitwy.

/h/ Dawid ma tutaj całą teologię. Wierzy, że Bóg istnieje, że jest obecny i zaangażowany w świecie, jest mądry, potężny, osobowy, moralny i duchowy.

/i/ Dawid wierzy również, że ludzie tacy jak on są moralnymi, duchowymi, osobowymi, wyróżniającymi się istotami posiadającymi prawdziwą wolną wolę. Widzi nas jako potrzebujących Boga i zależnych od Niego, zdolnych do wiary, nadziei i miłości.

/j/ Dawid uczy nas o modlitwie w większości przez przykład. Jego życie było bez wątpienia przepełnione modlitwą. Psalmi są świadectwem dominującej roli modlitwy w jego życiu.

(11) Biblijna modlitwa może być czasem przyrzeczeniem - Rdz 28,20-22. Zobacz też Ps 61; Prz 5,4-5; Jk 5,12.

(12) Biblijna modlitwa może być prośbą do Boga, by zrobił to, co obiecał - Rdz 32,9-12. Zobacz też Rdz 48,15-16; Wj 2,23-25; Lb 11,11-12; Psalm 132

(13) Biblijna modlitwa może wyrażać cierpienie wierzących - Wj 2,23-24; 3,7. Zobacz też Hi 10; Ps 31,10-14; 79; 80; 86; Lm 3,43-54; Jk 5,13.

(14) Biblijna modlitwa może być pieśnią chwalcą Boga za Jego objawione przymioty - Wj 15,1-18. Zobacz też Sdz 5,1; Ps 66,1-4; 81,2-6; 18,1-6; 144,9.

(15) Biblijna modlitwa może być prośbą do Boga o pomoc w problemach będących następstwem naśladowania Boga, a których nie można rozwiązać inaczej - Wj 17,4. Zobacz też Ps 18,5-7; 20,1-3; Dz 4,29-30.

(16) Biblijną modlitwę można zanosić na kolanach, z pokłonem lub leżąc twarzą do ziemi - Wj 34,8. Zobacz też Joz 7,6; 1 Krl 8,54; 2 Krn 16,13; Dn 6,10; Łk 22,41; Dz 21,5 i Ef 3,14.

(17) Biblijna modlitwa opiera swoje prośby na przychylności, jaką znaleźliśmy u Boga - Wj 34,9 i Lb 12,3. Zobacz też Iz 1,15; 2 Tes 1,11; 1 Tm 2,8; Hbr 13,18-19.

(18) Biblijna modlitwa może być prośbą do Boga o zniszczenie Jego własnych wrogów - Lb 10,35. Zobacz też Ps 68,2-5; Ps 83,2; 1 Kor 16,22.

(19) Biblijna modlitwa może wyrażać zakłopotanie i frustrację - Joz 7,7. Zobacz też Hi 10, Ps 44,10-17; 74; Iz 63,15-19.

(20) Biblijna modlitwa może być publiczna - Joz 10,12.

(21) Biblijna modlitwa zawiera prośbę o Bożą pomoc, kiedy nasz własny grzech wywołał potrzebę pomocy - Sdz 2,18. Zobacz też

Sdz 3,15; 4,3; 10,10 i 15-16; Ps 24,16-21; Jr 14,7-9; 2 Krn 32,24-26;
Dn 9,3-19; Jon 2.

(22) Biblijna modlitwa może chwalić Boga za sprawiedliwe dzieła bogobojnych ludzi - Sdz 5,9 i 24 i 31.

(23) Biblijna modlitwa może być prośbą o większe dobro lub mniejsze zło w sytuacji konfliktu w sprawach moralnych - Sdz 16,28-30.

(24) Biblijna modlitwa uznaje suwerenność Boga - 1 Sm 2,1-10. Zobacz też Ps 90; 139; i Dz 4,28.

(25) Biblijna modlitwa może być prośbą o rzeczy, które nam się nie podobają - 1 Sm 8,5-6. Zobacz też Jon 4,1-3.

(26) Biblijna modlitwa może być prośbą do Boga, by pokazał innym wierzącym, że grzeszą - 1 Sm 12,17-18.

(27) Biblijna modlitwa chwali Boga, kiedy On odpowiada „nie” na nasze prośby - 2 Sm 7,18-19b.

(28) Biblijna modlitwa jest prośbą o łaskę i miłosierdzie Boga nawet mimo tego, że On nie zawsze jej udziela - 2 Sm 12,16-26. Zobacz też Mt 26,39 i Hb 3,2.

(29) Biblijna modlitwa jest wyrazem wiary w Boga - stwórcy nieba i ziemi - 2 Krl 19,14-19. Zobacz też Dz 4,24 i Ap 4,11.

(30) Biblijna modlitwa może być pieśnią chwalącą Boga, skomponowaną przez bogobojnych profesjonalistów - 1 Krn 16,1 i 7-36. Zobacz też Ps 96;105 i 106.

(31) Biblijna modlitwa to modlitwa za innych - 1 Krl 8,22-54; odpowiedź w 9,1-9.

(32) Biblijna modlitwa jest zanoszona ze świątyni Boga na ziemi do Boga obecnego w niebie - 2 Krn 6,12-42. Zobacz też Pwt 12,5; Ps 28,2; Iz 56,7; Jr 7,11; Mt 21,13; Łk 19,46; Ef 2,19-22.

(33) Biblijna modlitwa może być prośbą do Boga, by pokazał, że jest Bogiem - 1 Krl 18,36-37. Zobacz też Ps 67,2-3; 115,1-8 i Iz 64,1-2.

(34) Biblijna modlitwa jest wyznaniem grzechu - 2 Krl 22,13. Zobacz też 1 Krn 7,14; Ezdr 9,1-10;1; Ps 25,6-7; 38; 51; Iz 55,6-9; Dn 9,3-14; Dz 2,38; 8,22; 1 J 1,9.

(35) Biblijna modlitwa jest zanoszona z pokorą - 2 Krn 33,10-13. Zobacz też Ezdr 8,21-23.

(36) Biblijna modlitwa jest prośbą do Boga o to, by zareagował zgodnie ze Swoim charakterem - Dn 9,18-19. Zobacz też 2 Sm 7,18-29; Iz 55,6-9.

(37) Biblijna modlitwa może wyrażać szczerość i być połączona z postem - Neh 1,4-11. Zobacz też Ezdr 8,21-33; Neh 9,1; Est 4,14-16; Job 1,20; 2 Sm 12,16;

(38) Biblijna modlitwa może być krótka i nagle w sytuacji nie cierpiącej zwłoki - Neh 2,1-8. Zobacz też Dz 7,59.

(39) Biblijna modlitwa wyraża pamięć o historii działania Boga - Neh 9,1-38. Zobacz też Ps 44,2-4 i Iz 25,1-5.

(40) Biblijna modlitwa to modlitwa rodziców za dzieci - Hi 1,1-5. Zobacz też Ps 144,12.

(41) Biblijna modlitwa jest wołaniem do Boga o odpowiedź - Ps 4,2. Zobacz też Ps 3,8;5,2-3; 7,2; 12,2; 13,2-5; 17,13; 60,12; 88; 102; 142; 143 i Iz 64.

(42) Biblijna modlitwa wyraża miłość do Boga - Ps 18,1-2.

(43) Biblijna modlitwa ma miejsce w kontekście osobistej sprawiedliwości - Ps 19,15. Zobacz też Ps 34,16-18;131; Prz 15,8 i 29; 28,9.

(44) Biblijna modlitwa wyraża zaufanie do Boga - Ps 23. Zobacz też Ps 27,1-6; 63 i 71.

(45) Biblijna modlitwa może być prośbą do Boga, by rozprawił się z naszymi wrogami - Ps 35,1-5. Zobacz też Ps 55; 56; 59; 64; 69; 70; 94; 109; 140; Lm 3,55-66.

(46) Biblijna modlitwa jest tęsknotą za niebem - Ps 84,2-3 i 11. Zobacz też J 17,24.

(47) Biblijna modlitwa może chwalić Boga za Biblię i wyrażać prośbę o poznanie i zrozumienie jej - Ps 119,12; 66; 97 i 105.

(48) Biblijna modlitwa to modlitwa codzienna - Ps 145,2. Zobacz też Lm 3,22 i Dn 6,10.

(49) Biblijna modlitwa jest przemyślana, nie impulsywna - Koh 5,2. Zobacz też Koh 5,1-7.

(50) Biblijna modlitwa może być podziękowaniem Bogu za pociechę, jakiej doznaliśmy w cierpieniu z powodu własnego grzechu - Iz 12,1.

(51) Biblijna modlitwa może zmienić zamiar Boga - Iz 38,51-55. Zobacz też Wj 32,14 i Jk 5,16.

(52) Biblijna modlitwa może być złamaniem prawa - Dn 6,10.

(53) Biblijna modlitwa może wyrażać frustrację z powodu braku odpowiedzi - Ha 1,2.

(54) Biblijna modlitwa jest zanoszona w sposób najlepszy, jeśli jest prywatna - Mt 6,1 i 5. Zobacz też Mt 14,23; 23,14; Mk 6,46 i 12,40.

(55) Biblijna modlitwa nie zawiera bezsensownych powtórzeń - Mt,6,7.

(56) Biblijna modlitwa zawierająca prośbę o przebaczenie grzechu powinna mieć miejsce z dopełnieniem warunku o przebaczeniu innym - Mt 6,12 i 14-15. Zobacz też Mk 11,25.

(57) Biblijna modlitwa zawierająca prośbę o coś jest zanoszona w kontekście szukania tego - Mt 7,7. Zob. też Mt 7,7-11 i Hbr 11,6.

(58) Biblijna modlitwa może zawierać prośbę o więcej ludzi zaangażowanych w służbę - Mt 9,38. Zobacz też Mt 9,35-38.

(59) Biblijna modlitwa zawiera podziękowanie Bogu za to, że objawił się jednym ludziom, a innym nie - Mt 11,25. Zobacz też Łk 18,15-17 i Mt 19,13-15.

(60) Biblijna modlitwa zawiera prośbę o błogosławieństwo lub podziękowanie przed jedzeniem - Mt 26,26-27.

(61) Biblijna modlitwa może być prośbą o ucieczkę przed przyszłym cierpieniem - Mt 26,39.
Zobacz też Mt 26, 36-46; Łk 21,36; 22,41-44.

(62) Biblijna modlitwa, na którą nie ma odpowiedzi, po jakimś czasie może być przerwana - Mt 26,44-46. Zobacz też Mt 26,39-46; 2 Sm 12,22-23; 2 Kor 12,7-10.

(63) Biblijna modlitwa o coś, która pozostaje bez odpowiedzi (np. „nie” jest odpowiedzią), może być powtórzona trzy razy - Mt 26,44. Zobacz też 2 Kor 12,7-10.

(64) Biblijna modlitwa widzi ciało jako miejsce mające być utrzymywane w świętości do modlitwy - 1 Kor 6,19a. Zobacz też Iz 6,7; Jr 7,11; Mt 21,13; Łk 19,46 i Ef 2,21-22.

(65) Biblijna modlitwa od czasu do czasu może trwać całą noc - Łk 6,12.

(66) Biblijna modlitwa dotyczy tych, którzy nas źle traktują - Łk 6,28

(67) Biblijna modlitwa może być praktykowana z dala od ludzi i z kilkoma bliskimi przyjaciółmi lub uczniami - Łk 9,28.

(68) Biblijna modlitwa jest wytrwała - Łk 11,8.
Zobacz też Łk 18,1-14 i Dz 1,14.

(69) Biblijna modlitwa zawiera prośbę o to, by uczniowie Jezusa byli święci, oddzieleni od grzechu, ale nie od samego świata - J 17,15 i 17 i 20. Zobacz też J 17,9-21 i Łk 15,7 i 10.

(70) Biblijna modlitwa może być prośbą o jedność uczniów Jezusa z Bogiem i ze sobą nawzajem - J 17,21.

(71) Biblijna modlitwa jest zanoszona na chwałę Bogu - J 17,24. Zobacz też J 17,1-5.

(72) Biblijna modlitwa może być prośbą o uniknięcie pokusy - Łk 22,46. Zobacz też Łk 22,40 i Mt 6,13.

(73) Biblijna modlitwa jest jedną z (czterech) głównych funkcji kościoła - wspólnoty wierzących - Dz 2,42. Zobacz też Łk 1,10; Dz 12,5 i 12 i 18; 20,36; 21,5; 2 Kor 1,10-11.

(74) Biblijna modlitwa może używać słów Pisma odpowiadających tematowi modlitwy - Dz 4,24 i 26.

(75) Biblijna modlitwa może być zanoszona przez tych, którzy stają się wierzącymi - Dz 10,2. Zobacz też Dz 10,1-5 i 24-26 i 34.

(76) Biblijna modlitwa może być modlitwą o wybór liderów - Dz 14,23. Zobacz też 6,12-13 i Dz 13,3.

(77) Biblijna modlitwa może towarzyszyć uwielbieniu w trudnej sytuacji - Dz 16,25.

(78) Biblijna modlitwa wyraża zależność od Ducha Świętego, by przynosił nasze słabe myśli do Boga, aby były zgodne z odwieczną wolą Bożą - Rz 8,26. Zobacz też Rz 8,26-30.

(79) Biblijna modlitwa powinna odzwierciedlać poddanie kobiet mężczyznom i przewodzenie mężczyznom kobietom istniejące w ich życiu - 1 Kor 11,4 i 5 i 16. Zobacz też 1 Kor 11,2-16.

(80) Biblijna modlitwa musi pochodzić z umysłu, aby mogła być duchowa - 1 Kor 14,15. Zobacz też 1 Kor 14,13-15 i 1 Pt 4,7.

(81) Biblijna modlitwa uwzględnia tych, z którymi dzielisz się swoimi dochodami - 2 Kor 9,13-14.

(82) Odpowiedź na biblijną modlitwę przyjdzie w taki sposób, że dalej będziesz słaby, jeżeli przez to Chrystus stanie się mocny - 2 Kor 12,8-10.

(83) Biblijna modlitwa może być prośbą do Boga, by objawił mądrość i wiedzę - Ef 1,17. Zob. też Kol 1,9; Jk 1,5 i 1 Król 3,6-13.

(84) Biblijna modlitwa może być zanoszona do Boga Ojca i Boga Syna - Mt 6,9 i J 14,14. Zobacz też Ef 3,20-21; 6,18 i 1 Tm 1,1.

(85) Biblijna modlitwa może być prośbą o sukces w służbie - Ef 6,19. Zobacz też Flp 1,3-5 i 19-20; Kol 4,3-4; 1 Tes 5,25.

(86) Biblijna modlitwa powinna zawierać dziękczynienie - Flp 4,6. Zobacz też Kol 1,3;4,2; 1 Tes 1,2; 5,18; 2 Tm 1,3.

(87) Odpowiedzią na biblijną modlitwę jest pokój, który przewyższa zrozumienie - Flp 4,7. Zobacz też Łk 22,43.

(88) Biblijna modlitwa jest pracą - Kol 4,12.

(89) Biblijna modlitwa powinna nie ustawać - 1 Tes 5,17. Zobacz też Kol 3,10; Ef 6,18; 2 Tes 1,11; 1 Tm 5,5 i Rz 12,12.

(90) Biblijna modlitwa to modlitwa o zbawienie wszystkich. a szczególnie o naszych narodowych przywódców - 1 Tm 2,1-4.

(91) Biblijną modlitwę można wypowiadać z podniesionymi rękami - 1 Tm 2,8.

(92) Biblijna modlitwa może być reakcją na prośbę o modlitwę - Hbr 13,18. Zobacz też Hbr 13,18-19; Rz 15,30-32 i 2 Kor 1,11.

(93) Biblijna modlitwa ma być zanoszona bez powątpiewania - Jk 1,6. Zobacz też Jk 1,5-8 i 5,15.

(94) Biblijna modlitwa może być prośbą o uzdrowienie chorego; szczególnie powołani są do tego starsi - Jk 5,14. Zobacz też Jk 5,13-16.

(95) Biblijna modlitwa zanoszona z wiarą podniesie chorego, ale nie oznacza to, że brak uzdrowienia jest zawsze rezultatem braku wiary - Jk 5,15. Zobacz też 1 Tm 5,23; 2 Sm 12,16 i 22-23; Hi 1,5 i 18; 2 Tm 4,20.

(96) Biblijna modlitwa sprawiedliwego może bardzo wiele - Jk 5,16. Zobacz też Jk 5,16-18.

(97) Biblijna modlitwa męża doznaje przeszkód, jeśli nie rozumie on swojej żony - 1 Pt 3,7.

(98) Biblijna modlitwa jest wyrazem wiary, że „jeżeli prosimy o coś według Jego woli ...” - mamy prośby, które do Niego skierowaliśmy - 1 J 5,14-15. Zobacz też 1 J 5,14-17; Jr 7,16; Mk 11,23-24; J 14,13-16; 15,7; 16,26; 17,9 i 2 Tes 1,11.

(99) Biblijna modlitwa przyczynia się do budowania naszej wiary - Jud 20.

(100) Biblijna modlitwa jest dla Boga jak cenne kadzidło - Ap 5,8. Zobacz też Ap 8,3-4.

DODATEK I: SPODZIEWANIE SIĘ BOŻEJ ODPOWIEDZI NA MODLITWĘ

Spodziewanie się Bożej odpowiedzi na modlitwę nie pozwala jej dojrzewać. Wychodzenie naprzeciw moim oczekiwaniom to nie interes Boga. Bóg jest Tym, Kim jest , a nie tym, jakim ja Go chcę widzieć. Bóg robi to, co robi a nie to, co ja chcę, żeby robił. Kiedy proszę Go, by zrobił to, co obiecał, wtedy mogę się spodziewać odpowiedzi „tak” (np. J 1,12 i J 3,16). Większość moich modlitw tak jednak nie wygląda. Są raczej podobne do Psalmu 22. Dawid prosił Boga, by go uratował /wersety 20-22/ w jego specyficznej sytuacji. Dlatego, że Bóg nigdy nie zapowiedział, że wybawi Dawida z jego położenia, ten nie spodziewał się, iż Bóg to zrobi. Dawid prosi o ulgę, pragnie jej i ma nadzieję, ale tego wszystkiego nie wypowiada.

Kiedy spodziewam się od Boga odpowiedzi na modlitwę, dzieją się co najmniej dwie rzeczy prawdopodobnie więcej/:

/1/ Moja koncepcja Boga /doktryna lub teologia/ zmienia się z biblijnej na osobistą. Zaczynam ignorować to, kim według Biblii jest Bóg i koncentruję się na tym Bogu, jakiego chciałbym widzieć.

/2/ Moje porozumiewanie się z Bogiem zmienia się; to, co w nim właściwe jest zastępowane przez to, co działa. O dobrej modlitwie zaczynam myśleć w ten sposób, że daje mi ona to, co ja chcę i nie widzę jej już według kryteriów biblijnych.

Zastanówmy się nad modlitwą Chrystusa na krzyżu. Czytamy:

I odszedłszy nieco dalej, upadł na twarz i modlił się tymi słowami: „Ojczy mój, jeśli to możliwe, niech mnie ominie ten kielich! Wszakże nie jak ja chcę, ale jak Ty”. /Mt 26,39/. Potem czytamy o tym, kiedy umierał: *Okolo godziny dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem: „ELI, ELI, LEMA SABACHTANI”, to znaczy: „BOŻE MÓJ, BOŻE MÓJ, CZEMUŚ MNIE OPUŚCIŁ?”* Mt

27,46. Jezus modlił się o dobre rzeczy. Dobrze jest prosić o usunięcie cierpienia, bo Bóg jest temu przeciwny /Ap 22,1-3/. Dobrze jest modlić się, by spełniła się wola Boża. Dobrze jest wyrażać w modlitwie swój ból zapomnienia przez Boga /w tym przypadku z powodu naszego grzechu/. Dobrze jest pragnąć tych rzeczy i wyrażać te pragnienia, jednak nie jest dobre oczekiwanie ich spełnienia. Jezus pragnął ulgi w cierpieniu na krzyżu, ale nie oczekiwał jej. Gdyby spodziewał się odpowiedzi „tak zakłóciłoby to jego relację z Bogiem, co oczywiście teologicznie jest niemożliwe. Nawet Jezus nie dostał odpowiedzi „tak” na wszystkie swoje prośby. Dlatego wiemy, że może być dobra modlitwa o to, na co Bóg nie odpowie „tak”. Jedyną niewłaściwą rzeczą jest oczekiwanie od Boga odpowiedzi /z wyjątkiem, o którym już wspominałem, że jest to coś przedtem obiecanie w sposób szczególny/. [Nie robię różnicy między modlitwą bez odpowiedzi a taką, na którą odpowiedź brzmi „nie”. Jeżeli ta pierwsza oznacza „czekaj”, to nie jest to modlitwa bez odpowiedzi.]

DODATEK II

TRZYMANIE SIĘ OBIETNIC W MODLITWIE

Częścią biblijnej modlitwy jest powoływanie się na obietnice dane nam przez Boga. Na przykład rzeczą biblijną jest trzymanie się obietnicy zbawienia, kiedy zapraszamy Chrystusa, by wszedł do naszego życia /J 1,12/. Rzeczą biblijną jest wziąć dla siebie obietnicę o pokoju w umyśle, kiedy modlę się o osobisty problem /Flp 4,6-7/. Rzeczą biblijną jest trzymać się obietnicy wysłuchanej modlitwy o to, co jest częścią Bożego planu /1 J 5,14-17/. Modlitwy starotestamentowych proroków na przykład przepelnione są wołaniem do Boga opartym na Jego obietnicach dla Izraela.

Trzymanie się obietnic jest biblijne jednak tylko wtedy, kiedy są one naprawdę podane w Biblii. Powoływanie się na nie zależy od właściwego zrozumienia lub interpretacji danego tekstu. Wiele ludzi trzyma się obietnic, których Bóg nigdy nie uczynił. Na przykład:

~ W 2 Krn 7,14 czytamy: *Jeśli upokorzy się mój lud, nad którym zostało wezwane moje Imię, i będą błagać, i będą szukać mego oblicza, a odwrócą się od swoich złych dróg, Ja z nieba wysłucham i przebaczę im grzechy, a kraj ich ocalę.* /Zobacz też Pwt 28,1/ Wiele ludzi na tej podstawie liczy na to, że Bóg odnowi ich naród, jeżeli ludzie zwrócą się do Boga. Jest to jednak obietnica dana Izraelowi, a nie jakiemuś innemu narodowi. Bóg nie uczynił narodowych obietnic dla wierzących członków kościoła.

~ W Pwt 28 czytamy: *Pan uczyni cię swoim świętym ludem, jak ci poprzysiągł, jeśli będziesz zachowywał polecenia Pana, Boga swego, i chodził Jego drogami. ... Napelni cię Pan w obfitości dobrami z owocu twego łona, przychówkiem twego bydła, plonami pola, w kraju, o którym poprzysiągł przodkom twoim, że da go tobie* /w. 9 i 11/. Wiele ludzi traktuje te słowa jako obietnicę osobistego powodzenia dla wierzących, którzy przestrzegają Bożych przykazań. Znowu jednak - była ona dana Żydom w Izraelu, a nie wierzącym w okresie Kościoła. Jezus obiecał swoim naśladowcom pokój w Nim, co nie oznacza powodzenia w tym świecie. Właściwie to zapowiedział im nienawiść i prześladowania ze strony świata /J 15,19 i 16,33/. Paweł wyjaśnił to potem: *przez wiele ucisków trzeba nam wejść do królestwa Bożego* /Dz 14,22/.

~ W J 14,14 są takie słowa Jezusa: *O cokolwiek prosić Mnie będziecie w imię moje, Ja to spełnię.* Wielu utrzymuje, że Jezus obiecał zrobić wszystko, o co uczniowie poproszą, jeśli tylko zrobią to „w imieniu Jezusa”. Jezus jednak mówił to swoim Apostołom w Wieczerniku, kiedy dyskutowali o ich roli w początkach kościoła. Nie jest to ogólna obietnica dla kościoła. W tej

samej rozmowie Jezus powiedział Apostołom, że Duch Święty nie został jeszcze posłany i że kiedy On przyjdzie, przypomni im wszystko, co Jezus powiedział. Nie są to obietnice dla nas na dzisiaj. Mamy już Ducha Świętego, nigdy nie słyszeliśmy Jezusa mówiącego i nie będziemy z powodu Ducha Św. pamiętać Jego słów. Były to obietnice dla Apostołów, nie dla nas.

Pamiętajmy, że mamy stosować całe Pismo /2 Tm 3,16-17/, jednak nie całe ono jest obietnicą dla nas. Musimy z uwagą to rozróżniać /2 Tm 2,15/. Właściwie to czytanie Biblii podobne jest do czytania czyjejś korespondencji. No, niezupełnie dokładnie, bo jest przeznaczona do tego, by inni też ją czytali i jest w niej również coś dla nas. Stosowanie Biblii oznacza jednak uczenie się o Autorze Pisma, a potem postępowanie zgodnie z Jego myślą objawioną w Piśmie przez ludzkiego autora w sposób bezbłędny. Nie oznacza to, że możemy trzymać się wszystkich obietnic, które biblijni autorzy lub mówcy poczynili dla swoich słuchaczy lub czytelników.

Przypuśćmy na przykład, że mój przyjaciel Janek szuka samochodu. Trafiłem na świetną okazję i mówię mu, że może kupić auto mojego drugiego kolegi za 1000\$, co jest naprawdę korzystne. Jednak dla niego mój kolega chce obniżyć cenę do 800\$. Jeżeli czytasz mój list, będziesz myślał o 1000\$ jako o cenie dla siebie, nie o 800\$. List nie był do ciebie, ale dotyczy ciebie, jeśli potrzebujesz samochodu za 1000\$.

Zdarza się to bardzo często. Kiedy prezydent USA zwraca się do Kongresu podczas jego posiedzenia, zwraca się do nich, nie do mnie. Słucham więc mowy skierowanej do kogoś innego. Niektóre ze składanych tam obietnic nie są dla mnie. „Obiecuję, że jeżeli uchwalicie tę ustawę w ciągu 30 dni, to nie postawię jej veta”. Lub: „Amerykanie muszą mieć niższe podatki”. Różnica jest taka, że Biblia została napisana przez Boga, tak więc odkrywa ona Jego myśli, które są zawsze do zastosowania.